

REGULAMENT nr.10/4/2018
privind protejarea instrumentelor financiare și a fondurilor care aparțin clienților, obligațiile de guvernanță a produsului și normele aplicabile la acordarea sau primirea de onorarii, comisioane sau alte tipuri de beneficii pecuniare sau nepecuniare

În temeiul prevederilor art. 1 alin. (2), art. 2 alin. (1) lit. a) și d), art. 3 alin. (1) lit. b), art. 6 alin. (1) și (2), precum și ale art. 14 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

În temeiul prevederilor art. 2 alin. (6) și ale art. 280 din Legea nr. 126/2018 privind piețele de instrumente financiare,

Autoritatea de Supraveghere Financiară și Banca Națională a României emit prezentul regulament.

CAPITOLUL I
Dispoziții generale

SECȚIUNEA 1
Domeniul de aplicare

Art. 1. - (1) Prezentul regulament se aplică:

- a) societăților de servicii de investiții financiare, denumite în continuare, *S.S.I.F.*;
- b) societăților de administrare a investițiilor în conformitate cu prevederile art. 7 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 32/2012 privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare și societățile de administrare a investițiilor, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 297/2004 privind piața de capital, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 10/2015, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare *OUG nr. 32/2012*;
- c) administratorilor de fonduri de investiții alternative în conformitate cu prevederile art. 6 alin. (3) din Legea nr. 74/2015 privind administratorii de fonduri de investiții alternative, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare *Legea nr. 74/2015*.

(2) În sensul cap. II, III și IV ale prezentului regulament, trimerile la *S.S.I.F.* și instrumente financiare cuprind și instituțiile de credit și depozitele structurate în legătură cu toate cerințele menționate la art. 5 alin. (1) și (2) din Legea nr. 126/2018 privind piețele de instrumente financiare, denumită în continuare *Legea nr. 126/2018*.

(3) Prevederile Capitolului IV sunt aplicabile și sucursalelor înființate pe teritoriul României de firme de investiții sau de instituții de credit dintr-un alt stat membru.

(4) Orice referire la autoritatea competentă se consideră a fi făcută în mod corespunzător la Autoritatea de Supraveghere Financiară, denumită în continuare *A.S.F.* respectiv la Banca Națională a României, denumită în continuare *B.N.R.*, conform atribuțiilor specifice acestor autorități, stabilite la art. 2 alin. (1) și (2) din Legea nr. 126/2018.

SECȚIUNEA a 2-a
Definiții

Art. 2. - (1) Termenii, abrevierile și expresiile utilizați/utilizate în prezentul regulament au semnificația prevăzută în Legea nr. 126/2018.

(2) De asemenea, în înțelesul prezentului regulament, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) *cont global* – un cont în care sunt înregistrate instrumente financiare care aparțin diferiților clienți ai S.S.I.F.;

b) *fond specializat în instrumente ale pieței monetare* - un organism de plasament colectiv, denumit în continuare *OPC*, autorizat în temeiul OUG nr. 32/2012 sau care este subiect al supravegherii și care, după caz, este autorizat de o autoritate în temeiul legislației naționale a statului membru ce acordă autorizația și îndeplinește toate condițiile următoare:

(i) obiectivul său prioritar investițional constă în menținerea valorii nete a activelor OPC, fie constant la paritate (după scăderea profitului), fie la valoarea capitalului inițial al investitorilor plus profitul;

(ii) pentru a putea realiza obiectivul prioritar investițional prevăzut la pct. (i), OPC-ul investește exclusiv în instrumente de calitate superioară ale pieței monetare cu o scadență sau o scadență reziduală de cel mult 397 de zile ori cu ajustări regulate ale randamentului care corespund acestei scadențe și cu o scadență medie ponderată de 60 de zile. De asemenea, OPC-ul poate realiza obiectivul menționat anterior investind suplimentar în depozite la instituții de credit;

(iii) OPC-ul asigură lichiditate prin decontări în aceeași zi sau în ziua următoare.

c) *operațiune de finanțare prin instrumente financiare* - o tranzacție astfel cum este definită la art. 3 pct. 11 din Regulamentul (UE) nr.2015/2365 al Parlamentului European și al Consiliului (3) privind transparența operațiunilor de finanțare prin instrumente financiare și transparența reutilizării.

(3) În aplicarea alin. (2) lit. b) pct. (ii), un instrument al pieței monetare este considerat de calitate superioară dacă societatea de administrare a investițiilor / S.S.I.F. își efectuează propria evaluare documentată a calității creditului pentru instrumentele pieței monetare care să îi permită să considere că un anumit instrument al pieței monetare este de calitate superioară. Dacă una sau mai multe agenții de rating de credit înregistrate și supravegheate de ESMA au acordat ratinguri instrumentului, în evaluarea internă a societății de administrare a investițiilor/S.S.I.F. ar trebui să se aibă în vedere și respectivele ratinguri de credit.

CAPITOLUL II

Protejarea instrumentelor financiare și a fondurilor clienților

SECȚIUNEA 1

Protejarea instrumentelor financiare și a fondurilor clienților

Art. 3. - S.S.I.F. are obligația să îndeplinească următoarele:

a) păstrarea înregistrărilor și evidențierea conturilor astfel încât să poată în orice moment și fără întârziere să distingă activele deținute pentru un client, atât de activele deținute pentru un alt client, cât și de activele proprii;

b) păstrarea înregistrărilor și evidențierea conturilor într-un mod care să asigure acuratețea și, în special, corespondența acestora cu instrumentele financiare și fondurile deținute pentru clienți, precum și posibilitatea ca acestea să fie utilizate ca o modalitate prin care auditorii societății să poată evidenția în orice moment succesiunea oricărei operațiuni efectuate.;

c) efectuarea de reconcilierii zilnice între conturile și înregistrările proprii și cele ale oricărei terțe părți care deține acele active;

d) adoptarea măsurilor necesare pentru a se asigura că orice instrumente financiare ale clienților depozitate la o parte terță, în conformitate cu prevederile art. 8 -10 sunt identificate separat de instrumentele financiare care aparțin S.S.I.F. și de instrumentele financiare care aparțin acelei terțe părți, prin intermediul conturilor intitulate diferit în registrele părții terțe sau prin intermediul altor măsuri echivalente care asigură același nivel de protecție;

e) adoptarea măsurilor necesare pentru a se asigura că fondurile clienților depozitate, în conformitate cu art. 11, la o bancă centrală, o instituție de credit sau o bancă autorizată dintr-o țară

terță ori la un fond specializat în instrumente ale pieței monetare sunt păstrate într-un cont sau în conturi distincte de conturile utilizate pentru păstrarea fondurilor care aparțin S.S.I.F.;

f) implementarea unor mecanisme organizatorice adecvate pentru reducerea la minimum a riscului de pierdere sau de diminuare a valorii activelor clienților sau a drepturilor aferente respectivelor active, ca urmare a utilizării necorespunzătoare a activelor, a fraudei, a administrării necorespunzătoare, a modului inadecvat de păstrare a registrelor sau a neglijenței.

Art. 4. – (1) În cazul în care, ca urmare a legislației aplicabile, în special a legislației privind proprietatea sau insolvența, S.S.I.F. nu poate respecta prevederile art. 3. referitoare la protejarea drepturilor clienților, în vederea respectării dispozițiilor art. 56 din Legea nr. 126/2018, S.S.I.F. este obligată să instituie mecanisme prin care să se asigure că activele clienților sunt protejate, astfel încât să se atingă obiectivele prevăzute la art. 3.

(2) S.S.I.F. este exclusiv și integral responsabilă pentru instituirea mecanismelor prevăzute la alin. (1) și pentru eficacitatea și proporționalitatea acestora.

Art. 5. – (1) În cazul în care legislația aplicabilă în jurisdicția în care sunt păstrate fondurile sau instrumentele financiare ale clientului împiedică S.S.I.F. să respecte prevederile art. 3 lit. d) sau e), SSIF are următoarele obligații:

a) de a acționa cu diligență în selectarea părții terțe, cu luarea în considerare a cel puțin următoarelor criterii:

(i) situația financiară a părții terțe și reputația acesteia;

(ii) prevederile legale aplicabile în jurisdicția respectivei părții terțe care ar putea afecta negativ drepturile clienților, inclusiv în caz de dizolvare sau de insolvență a S.S.I.F. sau a părții terțe;

(iii) prevederile legale aplicabile în statul membru/nemembru în ceea ce privește regulile de protecție a activelor clienților, care trebuie să asigure un grad de protecție similar cu cel din România;

(iv) obligația de întocmire a unei proceduri interne care să conțină reguli privind revizuirea periodică, cel puțin cu o frecvență anuală, a respectării de către SSIF căreia i-au fost încredințate activele clienților a prevederilor prezentului articol;

b) de a informa clientul, a obține consimțământul explicit al acestuia cu privire la transferarea activelor clientului către o parte terță și de a înregistra acest acord. Înregistrarea care conține acordul clientului trebuie să fie păstrată de către S.S.I.F și să permită acesteia să demonstreze în mod clar obiectul consimțământului clientului;

c) de a include informații adecvate cu privire la modalitățile de protecție a activelor clienților și la riscurile asociate în cuprinsul acordurilor semnate cu aceștia.

(2) În situația prevăzută la alin. (1), S.S.I.F. are obligația de a aduce la cunoștința clienților faptul că, în astfel de cazuri, aceștia nu beneficiază de dispozițiile cuprinse în art. 56 din Legea nr. 126/2018 și în prezentul regulament.

Art. 6. – (1) În situația în care legislația din statul terț prevede încheierea de către S.S.I.F. de acorduri care generează drepturi de garanție, de retenție sau de compensare conform art. 57 din Legea nr. 126/2018, S.S.I.F. este obligată să:

a) își informeze clienții afectați de măsurile menționate;

b) le indice clienților afectați de măsurile menționate riscurile care au legătură cu respectivele acorduri.

(2) Atunci când S.S.I.F. consemnează drepturi de garanție, de retenție sau de compensare asupra instrumentelor financiare sau a fondurilor clienților sau când S.S.I.F. i-a fost adus la cunoștință faptul că astfel de drepturi au fost acordate, drepturile respective se consemnează în contractele încheiate cu clienții și se înregistrează în contabilitatea internă a S.S.I.F., astfel încât să reiasă clar care sunt raporturile de proprietate aferente activelor clienților, în caz de insolvență, de exemplu.

Art. 7. - (1) S.S.I.F. are obligația de a pune la dispoziție, într-un mod ușor accesibil, informații referitoare la instrumentele financiare și fondurile clienților următoarelor entități: autorități competente, practicieni în insolvență desemnați și persoane responsabile cu rezoluția instituțiilor care se confruntă cu dificultăți majore.

(2) Informațiile care se pun la dispoziție, conform alin. (1), cuprind următoarele:

a) înregistrările și conturile interne aferente care permit identificarea cu ușurință a soldurile de numerar și instrumentele financiare deținute pentru fiecare client;

b) date despre conturile în care sunt deținute fondurile clienților și despre acordurile relevante cu firmele respective, dacă fondurile clienților sunt deținute de S.S.I.F. în conformitate cu art. 11;

c) date despre conturile deschise la părți terțe și despre acordurile relevante cu părțile respective, precum și date despre acordurile relevante cu firmele de investiții respective, dacă instrumentele financiare ale clienților sunt deținute de S.S.I.F. în conformitate cu Secțiunea a 2-a;

d) date despre părțile terțe care efectuează sarcini conexe (externalizate) și date despre eventualele sarcini externalizate;

e) principalele persoane din S.S.I.F. implicate în procesele conexe, inclusiv persoanele responsabile cu supravegherea cerințelor firmei în legătură cu protejarea activelor clienților; și

f) acordurile care sunt relevante pentru stabilirea dreptului de proprietate al clienților asupra activelor.

SECȚIUNEA a 2-a

Depozitarea instrumentelor financiare ale clienților

Art. 8. - (1) S.S.I.F. poate să depoziteze instrumentele financiare pe care le deține în numele clienților săi în unul sau mai multe conturi deschise la o parte terță, cu condiția informării în prealabil a clientului și cu condiția ca selectarea, numirea și verificarea periodică a părții terțe în cauză și a contractelor pentru deținerea și păstrarea în siguranță a instrumentelor financiare respective să se realizeze de SSIF cu competența, precauția și diligența cuvenite unor astfel de operațiuni.

(2) În aplicarea prevederilor alin. (1), S.S.I.F. are obligația să țină seama de competențele de specialitate și de reputația pe piață a părții terțe, precum și de eventualele cerințe juridice referitoare la deținerea respectivelor instrumente financiare care ar putea afecta drepturile clienților.

Art. 9. - (1) S.S.I.F. poate propune să depoziteze instrumente financiare ale clienților la o parte terță numai dintr-o jurisdicție în care activitatea de păstrare în siguranță a instrumentelor financiare în contul altei persoane este subiect al unei reglementări și supravegheri specifice prestării acestei activități și numai cu condiția că partea terță respectivă se supune respectivelor cerințe de reglementare și supraveghere.

(2) S.S.I.F. nu poate să depoziteze instrumentele financiare deținute în numele clienților la o parte terță dintr-un stat nemembru care nu reglementează deținerea și păstrarea în siguranță a instrumentelor financiare în contul unei alte persoane, cu excepția cazului în care se respectă una dintre următoarele condiții:

a) dată fiind natura instrumentelor financiare sau a serviciilor de investiții în legătură cu acele instrumente financiare, S.S.I.F. are obligația de a depozita respectivele instrumente financiare la o parte terță situată în statul nemembru în cauză;

b) instrumentele financiare sunt deținute în numele unui client profesional, iar clientul respectiv solicită în scris S.S.I.F. să depună respectivele instrumente financiare la o parte terță situată în acel stat nemembru.

Art. 10. - (1) S.S.I.F. este obligată să se asigure că cerințele impuse la art. 9 în privința delegării unei alte părți terțe a oricăreia dintre funcțiile referitoare la deținerea și păstrarea în siguranță a instrumentelor financiare sunt respectate și în cazul în care terța parte a delegat la

rândul său unei alte părți terțe oricare dintre funcțiile referitoare la deținerea și păstrarea în siguranță a instrumentelor financiare care i-au fost încredințate de respectiva S.S.I.F.

(2) S.S.I.F. se asigură că orice contract de subdelegare încheiat între terța parte și o altă persoană către care se subdeleagă această activitate conține o clauză care să asigure îndeplinirea aceluiași obligații prevăzute la art. 9.

SECȚIUNEA a 3-a **Depozitarea fondurilor clienților**

Art. 11. - (1) S.S.I.F. are obligația să plaseze imediat fondurile clienților pe care le primește în unul sau mai multe conturi deschise la una dintre următoarele entități:

a) o bancă centrală;

b) o instituție de credit autorizată în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare *OUG nr. 99/2006*, și respectiv ale prevederilor legislației statului membru emise în aplicarea Directivei 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE, în cazul unei instituții de credit din alt stat membru;

c) o bancă autorizată într-un stat nemembru;

d) un fond specializat în instrumente ale pieței monetare.

(2) Prevederile alin. (1) nu se aplică unei instituții de credit autorizate în temeiul OUG nr. 99/2006, în ceea ce privește depozitele care sunt deținute de instituția în cauză.

Art. 12. - (1) În situația în care S.S.I.F. nu depozitează fondurile clienților la o bancă centrală, S.S.I.F. trebuie să dea dovadă de competența, precauția și diligența cuvenite la selectarea, numirea și verificarea periodică atât a instituției de credit, a băncii sau a fondului de piață monetară în care sunt plasate fondurile, cât și a contractelor pentru deținerea fondurilor respective și să analizeze dacă este necesar ca riscurile să fie diversificate pentru aceste fonduri, în cadrul obligației lor de diligență.

(2) În aplicarea prevederilor alin. (1), S.S.I.F. ține seama, în special, de competențele de specialitate și de reputația pe piață a respectivelor instituții sau fonduri de piață monetară, în vederea protejării drepturilor clienților, precum și de eventualele cerințe juridice sau administrative sau practici de pe piață care se referă la deținerea fondurilor clienților și care ar putea afecta drepturile acestora.

(3) S.S.I.F. are obligația să se asigure că clienții săi își dau explicit acordul ca fondurile să le fie plasate într-un fond specializat în instrumente ale pieței monetare, anterior realizării plasamentului.

(4) În aplicarea alin. (3), pentru a se asigura că dreptul clienților la acord este efectiv, S.S.I.F. informează clienții că fondurile plasate la un fond specializat în instrumente ale pieței monetare nu vor fi deținute în conformitate cu cerințele de protejare a fondurilor clienților care sunt stabilite în prezentul regulament.

(5) S.S.I.F. este exclusiv și integral responsabilă pentru respectarea cerințelor impuse la alin. (1)-(4).

Art. 13. - (1) În situația în care S.S.I.F. depune fonduri ale clienților la o instituție de credit, o bancă sau un fond de piață monetară care face parte din același grup cu S.S.I.F., S.S.I.F. are obligația să limiteze fondurile pe care le depune la orice astfel de entitate din grup sau la o combinație de astfel de entități din grup, astfel încât acestea să nu depășească 20% din totalul acestor fonduri.

(2) S.S.I.F. poate să nu respecte limita prevăzută la alin. (1) dacă poate să demonstreze că, date fiind natura, amploarea și complexitatea activității sale, precum și siguranța oferită de părțile

terțe menționate la alin. (1) și având în vedere, în orice caz, volumul redus de fonduri ale clienților pe care le deține, cerința de la alin. (1) nu este proporțională.

(3) S.S.I.F. are obligația de a revizui periodic evaluarea efectuată în conformitate cu alin. (2) și comunică autorității competente evaluările inițiale și revizuite.

SECȚIUNEA a 4-a *Utilizarea instrumentelor financiare ale clienților*

Art. 14. - S.S.I.F. nu poate să încheie acorduri de operațiuni de finanțare prin instrumente financiare folosind instrumentele financiare pe care le deține în numele unui client sau să utilizeze în alt fel respectivele instrumente financiare fie în cont propriu, fie în contul altei persoane sau al altui client al său, decât atunci când sunt îndeplinite în mod cumulativ următoarele condiții:

a) clientul și-a dat în prealabil acordul expres pentru utilizarea instrumentelor în condiții precise, acordul respectiv fiind documentat clar în scris și confirmat prin semnătură sau într-un mod echivalent;

b) utilizarea instrumentelor financiare ale respectivului client se limitează la condițiile precise pentru care clientul și-a dat acordul.

Art. 15. - (1) S.S.I.F. nu poate să încheie acorduri de operațiuni de finanțare prin instrumente financiare folosind instrumentele financiare deținute în numele unui client într-un cont global administrat de o parte terță sau să utilizeze în alt fel instrumentele financiare deținute într-un astfel de cont, fie în cont propriu, fie în contul oricărei alte persoane, decât în cazul în care, pe lângă condițiile prevăzute la art. 14, este respectată și cel puțin una dintre următoarele condiții:

a) orice client ale cărui instrumente financiare sunt deținute într-un cont global trebuie să își fi dat în prealabil acordul expres în conformitate cu art. 14 lit. a);

b) S.S.I.F. dispune de sisteme și de metode de control care să asigure că sunt utilizate astfel numai instrumentele financiare aparținând clienților care și-au dat în prealabil acordul expres în conformitate cu art. 14 lit. a).

(2) În vederea repartizării corecte a eventualelor pierderi, înregistrările S.S.I.F. includ informații detaliate referitoare la clientul care a dat instrucțiunile pe baza cărora au fost utilizate instrumente financiare, precum și numărul de instrumente financiare utilizate aparținând fiecărui client care și-a dat acordul.

Art. 16. - S.S.I.F. adoptă măsurile corespunzătoare pentru a preveni utilizarea neautorizată a instrumentelor financiare ale clienților în cont propriu sau în contul oricărei alte persoane. Aceste măsuri vizează cel puțin:

a) încheierea unor acorduri cu clienții cu privire la măsurile pe care S.S.I.F. urmează să le adopte în cazul în care disponibilitățile sau instrumentele financiare din contul clientului sunt insuficiente la data decontării, cum ar fi luarea cu împrumut a instrumentelor financiare corespunzătoare în numele clientului sau lichidarea poziției;

b) monitorizarea atentă de către S.S.I.F. a capacității sale preconizate de livrare la data decontării și introducerea de măsuri corective dacă acest lucru nu este posibil; și

c) monitorizarea atentă și solicitarea promptă a instrumentelor financiare nelivrate la data decontării și după aceasta.

Art. 17. - (1) S.S.I.F. are obligația de a adopta dispoziții specifice pentru toți clienții prin care se garantează, că cel care ia împrumut instrumente financiare ale clienților oferă garanții corespunzătoare

(2) S.S.I.F. este obligată să verifice că garanțiile menționate la alin. (1) își mențin caracterul și ia măsurile necesare pentru a menține echilibrul între valoarea acestora și valoarea instrumentelor clienților împrumutate.

Art. 18. - Persoana care îndeplinește funcția de conformitate urmărește respectarea prevederilor art. 61 din Legea nr. 126/2018 și notifică de îndată A.S.F. sau B.N.R, după caz, orice încălcare constatată.

SECȚIUNEA a 5-a

Utilizarea necorespunzătoare a contractelor de garanție cu transfer de proprietate

Art. 19. - (1) S.S.I.F. are obligația să analizeze în mod corespunzător utilizarea contractelor de garanție cu transfer de proprietate în contextul relației dintre obligația clientului față de S.S.I.F. și activele clientului care fac obiectul unor contracte de garanție cu transfer de proprietate încheiate de S.S.I.F.

(2) S.S.I.F. trebuie să dispună de proceduri interne pentru a se asigura și a putea face dovada îndeplinirii obligației de realizare a analizei prevăzute la alin. (1). La solicitarea A.S.F., S.S.I.F. transmite documentele relevante din care să rezulte efectuarea analizei respective.

(3) S.S.I.F. analizează și documentează caracterul adecvat al utilizării de contracte de garanție cu transfer de proprietate, luând în considerare toți factorii următori:

a) dacă există doar o legătură slabă între obligația clientului față de S.S.I.F. și utilizarea de contracte de garanție cu transfer de proprietate, inclusiv dacă probabilitatea ca obligația clientului față de S.S.I.F. este scăzută sau neglijabilă;

b) în cazul în care clientul are orice fel de obligație față de S.S.I.F., posibilitatea ca valoarea fondurilor sau a instrumentelor financiare ale clientului care fac obiectul unor contracte de garanție cu transfer de proprietate să depășească semnificativ obligația clientului sau, chiar să fie nelimitată; și

c) dacă toate instrumentele financiare sau fondurile clienților sunt incluse în contracte de garanție cu transfer de proprietate, fără a lua în considerare ce obligație are fiecare client față de S.S.I.F.

(4) La utilizarea contractelor de garanție cu transfer de proprietate, S.S.I.F. are obligația de a atenționa clienții profesionali și contrapărțile eligibile cu privire la riscurile implicate și efectul oricărui contract de garanție cu transfer de proprietate asupra instrumentelor financiare și fondurilor clientului.

SECȚIUNEA a 6-a

Mecanismele de guvernare pentru protejarea activelor clienților

Art. 20. - (1) S.S.I.F. desemnează o singură persoană responsabilă care să se ocupe în mod special cu chestiuni legate de îndeplinirea de către S.S.I.F. a obligațiilor acestea de protejare a instrumentelor financiare și a fondurilor clienților.

(2) Persoana responsabilă prevăzută la alin. (1) dispune de competențe suficiente și de autoritatea necesară pentru a-și îndeplini cu eficacitate și fără impedimente sarcinile și atribuțiile menționate la alin. (1), inclusiv obligația de a raporta conducerii superioare a S.S.I.F. chestiunile legate de supravegherea eficacității modului în care firma îndeplinește cerințele de protejare a activelor clienților.

(3) S.S.I.F. poate să decidă, cu respectarea prevederilor prezentului regulament, dacă responsabilul desemnat în conformitate cu alin. (1) și (2), urmează să se dedice exclusiv sarcinii menționate la alin. (1) sau dacă acesta își poate îndeplini responsabilitățile cu eficacitate chiar dacă preia și alte responsabilități.

(4) În legătură cu persoana desemnată în conformitate cu prevederile alin. (1), S.S.I.F. are obligația de a notifica autorității competente, în termen de maximum 5 zile de la data începerii exercitării funcției respective, următoarele informații:

a) numele și prenumele;

b) dacă aceasta îndeplinește și alte funcții în cadrul S.S.I.F. și în caz afirmativ să indice aceste funcții.

SECȚIUNEA a 7-a
Rapoartele auditorilor externi

Art. 21. – (1) S.S.I.F. se asigură că auditorii săi financiari prezintă autorității competente cel puțin anual rapoarte cu privire la caracterul adecvat al măsurilor luate de S.S.I.F. în temeiul art. 56 și 61 din Legea nr. 126/2018 și în temeiul prezentului capitol.

(2) În aplicarea prevederilor alin. (1), raportul de audit financiar, transmis împreună cu situațiile financiare anuale, în termenul legal prevăzut de reglementările în vigoare, trebuie să cuprindă și informații referitoare la caracterul adecvat al măsurilor luate de S.S.I.F. în temeiul art. 56 și 61 din Legea nr. 126/2018 și în temeiul prezentului capitol.

CAPITOLUL III
Cerințele de governanță a produsului

SECȚIUNEA 1

Obligațiile în materie de governanță a produsului pe care le are S.S.I.F. care produce instrumente financiare

Art. 22. - (1) S.S.I.F. care produce instrumente financiare are obligația să respecte prezenta secțiune.

(2) Activitatea de producere de instrumente financiare cuprinde crearea, dezvoltarea, emiterea și/sau proiectarea de instrumente financiare.

(3) S.S.I.F. care produce instrumente financiare îndeplinește, într-un mod corespunzător și proporțional, cerințele relevante de la art. 23 –33, ținând seama de natura instrumentului financiar, de serviciul de investiții și de piața-țintă a produsului în cauză.

(4) S.S.I.F. menționat la alin. (1) are răspunderea integrală și exclusivă în legătură cu modul de aplicare a prevederilor prezentei secțiuni.

Art. 23. - (1) S.S.I.F. stabilește, aplică și menține proceduri și măsuri prin care asigură faptul că la producerea instrumentelor financiare respectă cerințele referitoare la gestionarea corespunzătoare a conflictelor de interese, inclusiv cele privind remunerația.

(2) În aplicarea prevederilor alin. (1), S.S.I.F. care produce instrumente financiare se asigură că proiectarea unui anumit instrument financiar, inclusiv a caracteristicilor acestuia, nu afectează în mod negativ clienții finali și nu creează probleme în legătură cu integritatea pieței prin faptul că ar permite S.S.I.F. respective să își diminueze și/sau transfere propriile riscuri sau expuneri față de activele-suport ale produsului, în cazul în care S.S.I.F. deține deja activele-suport pe cont propriu.

(3) S.S.I.F. analizează potențialele conflicte de interese de fiecare dată când este produs un instrument financiar.

(4) În aplicarea prevederilor alin. (3), S.S.I.F. evaluează dacă instrumentul financiar creează o situație în care clienții finali, destinatari ai produselor, ar putea fi afectați în mod negativ în cazul în care preiau:

a) o expunere de sens contrar celei deținute anterior de S.S.I.F.;

b) o expunere de sens contrar celei pe care S.S.I.F. dorește să o dețină după vânzarea produsului.

(5) Înainte de a decide să continue cu lansarea unui produs, S.S.I.F. analizează dacă instrumentul financiar ar putea reprezenta o amenințare pentru buna funcționare a piețelor financiare sau pentru stabilitatea acestora.

Art. 24. - S.S.I.F. dispune de mecanisme interne de control prin care se asigură că personalul relevant implicat în producerea de instrumente financiare dispune de competențele de specialitate necesare pentru a înțelege caracteristicile și riscurile instrumentelor financiare pe care intenționează să le producă.

Art. 25. - (1) S.S.I.F. dispune de mecanisme interne de control și de proceduri prin care se asigură că organul de conducere exercită un control efectiv asupra procesului desfășurat de S.S.I.F. în materie de guvernanță a produsului.

(2) Rapoartele de conformitate ale S.S.I.F. transmise organului de conducere de către persoana care îndeplinește funcția de conformitate cuprind în mod sistematic și informații cu privire la instrumentele financiare produse de S.S.I.F., inclusiv informații cu privire la strategia de distribuție.

(3) S.S.I.F. are obligația de a pune la dispoziția autorității competente, la cererea acesteia, în termenul prevăzut în solicitare, rapoartele prevăzute la alin. (2).

Art. 26. - S.S.I.F. se asigură că persoana care îndeplinește funcția de verificare a conformității monitorizează dezvoltarea și revizuirea periodică a mecanismelor de guvernanță a produsului, în vederea detectării oricărui risc de nerespectare, de către S.S.I.F., a obligațiilor prevăzute la prezenta secțiune.

Art. 27. - Atunci când colaborează cu o altă S.S.I.F. sau cu o firmă de investiții sau cu entități care nu sunt autorizate și supravegheate conform prevederilor legislației din alt stat membru emisă în aplicarea Directivei 2014/65/UE sau cu firme din state nemembre pentru crearea, dezvoltarea, emiterea și/sau proiectarea unui produs, S.S.I.F. stabilește într-un acord scris responsabilitățile care revin fiecăreia dintre entitățile implicate care să corespundă cu cerințele din Directiva 2014/65/UE.

Art. 28. - (1) S.S.I.F. identifică, la un nivel suficient de detaliere, potențiala piață-țintă pentru fiecare instrument financiar și specifică tipul (tipurile) de client cu ale cărui nevoi, caracteristici și obiective este compatibil instrumentul financiar.

(2) În aplicarea prevederilor alin. (1), S.S.I.F. identifică grupul (grupurile) de clienți cu ale căror nevoi, caracteristici și obiective nu este compatibil instrumentul financiar.

(3) Atunci când un instrument financiar este produs prin colaborarea mai multor S.S.I.F. sau firme de investiții este necesară să fie identificată o singură piață-țintă.

(4) S.S.I.F. producătoare de instrumente financiare care sunt distribuite prin alte S.S.I.F. determină nevoile și caracteristicile clienților cărora li se potrivește produsul pe baza cunoștințelor teoretice și a experienței anterioare în ceea ce privește instrumentul financiar respectiv sau instrumente financiare similare, piețele financiare și nevoile, caracteristicile și obiectivele potențialilor clienți finali.

Art. 29. - (1) S.S.I.F. supune instrumentele financiare unei analize pe bază de scenarii în care se evaluează riscurile apariției unor rezultate slabe pentru clienții finali ai produsului și în ce condiții ar putea apărea respectivele rezultate.

(2) Firmele de investiții evaluează modul în care se comportă instrumentul financiar în condiții negative, analizând ce s-ar întâmpla, de exemplu:

a) dacă se deteriorează condițiile de piață;

b) dacă producătorul sau o parte terță implicată în producerea sau funcționarea instrumentului financiar întâmpină dificultăți financiare sau dacă se materializează vreun alt risc de contraparte;

c) dacă instrumentul financiar nu se dovedește a fi viabil din punct de vedere comercial; sau

d) dacă cererea pentru respectivul instrument financiar este mult mai mare decât s-a anticipat, ceea ce solicită excesiv resursele S.S.I.F. și/sau piața instrumentului-suport.

Art. 30. - (1) S.S.I.F. stabilește dacă un instrument financiar corespunde necesităților, caracteristicilor și obiectivelor identificate ale pieței-țintă, examinând inclusiv:

a) dacă profilul de risc/randament corespunde pieței-țintă; și

b) dacă modul de proiectare a instrumentului financiar este determinat de caracteristici care sunt de folos clientului, și nu de un model de afaceri a cărui rentabilitate se bazează pe rezultate slabe pentru client.

(2) S.S.I.F. analizează structura tarifară propusă pentru un instrument financiar, examinând inclusiv:

a) dacă costurile și tarifele aferente instrumentului financiar sunt compatibile cu nevoile, obiectivele și caracteristicile pieței-țintă;

b) dacă tarifele nu subminează perspectivele de randament ale instrumentului financiar, cum ar fi în cazul în care costurile sau tarifele egalează, depășesc sau anulează aproape toate avantajele fiscale preconizate în legătură cu un instrument financiar; și

c) dacă structura tarifară a instrumentului financiar are gradul adecvat de transparență pentru piața-țintă, astfel încât să nu disimuleze tarife și nici să nu fie prea complexă pentru a fi înțeleasă.

Art. 31. - S.S.I.F. se asigură că informațiile referitoare la un instrument financiar care le sunt furnizate S.S.I.F. distribuitorilor cuprind și informații cu privire la canalele potrivite de distribuție a instrumentului financiar, la procesul de aprobare a produsului și la evaluarea pieței-țintă și că respectivele informații corespund unui standard adecvat, care permite S.S.I.F. distribuitorilor să înțeleagă și să recomande sau să vândă instrumentul financiar în mod corespunzător.

Art. 32. - (1) S.S.I.F. are obligația să revizuiască cu regularitate instrumentele financiare produse cu regularitate, ținând seama de orice eveniment care ar putea influența în mod semnificativ riscul potențial pentru piața - țintă identificată.

(2) S.S.I.F. analizează dacă instrumentul financiar continuă să corespundă nevoilor, caracteristicilor și obiectivelor pieței-țintă și dacă este distribuit pe piața-țintă sau dacă acesta ajunge la clienți cu ale căror nevoi, caracteristici și obiective nu este compatibil.

Art. 33. - (1) S.S.I.F. are obligația de a revizui instrumentele financiare înainte de orice altă emisie sau relansare, dacă au cunoștință de vreun eveniment care ar putea influența în mod semnificativ riscul potențial pentru investitori, și să verifice la intervale regulate dacă instrumentele financiare funcționează în modul stabilit, cu luarea în considerare a previziunilor/scenariilor elaborate

(2) În aplicarea prevederilor alin. (1), S.S.I.F. stabilește:

a) periodicitatea de revizuire a instrumentelor lor financiare pe baza unor factori relevanți, cum ar fi factori legați de complexitatea sau de natura inovatoare a strategiilor de investiții urmărite.

b) ce evenimente importante ar putea influența riscul potențial sau perspectivele de randament ale instrumentului financiar, cum ar fi:

(i) depășirea unui prag care ar influența profilul de randament al instrumentului financiar; sau

(ii) solvabilitatea anumitor emitenți ale căror instrumente financiare sau garanții ar putea avea efecte asupra performanței instrumentului financiar.

(3) În aplicarea prevederilor alin. (2) lit. b), atunci când se produc astfel de evenimente, S.S.I.F. ia măsurile corespunzătoare, care pot consta în:

a) furnizarea, în termen de maximum 15 zile lucrătoare de la producerea evenimentului, a oricărei informații relevante cu privire la eveniment și la consecințele acestuia asupra instrumentului financiar către clienți sau către S.S.I.F. distribuitorii ale instrumentului financiar, în cazul în care instrumentul financiar nu este oferit sau vândut clienților direct de către S.S.I.F.;

b) modificarea procesului de aprobare a produsului;

c) sistarea emiterii instrumentului financiar;

d) modificarea instrumentului financiar pentru evitarea unor clauze contractuale abuzive;

e) analizarea caracterului adecvat al canalelor prin care sunt vândute instrumentele financiare, când S.S.I.F. constată că instrumentul financiar nu este vândut cum era preconizat;

f) contactarea S.S.I.F. distribuitorilor în vederea discutării și implementării modificărilor în procesul de distribuție;

- g) încetarea relației cu S.S.I.F. distribuitoare; sau
- h) informarea autorității competente relevante.

SECȚIUNEA a 2-a

Obligațiile în materie de guvernanță a produsului pe care le au S.S.I.F. distribuitoare

Art. 34. - (1) S.S.I.F. îndeplinește, într-un mod corespunzător și proporțional, atunci când stabilește gama de servicii pe care intenționează să le ofere sau să le recomande clienților și gama de instrumente financiare, emise de ea însăși sau de alte S.S.I.F., cerințele relevante prevăzute la art. 35 - 42, ținând seama de natura instrumentului financiar, de serviciul de investiții și de piața-țintă a produsului.

(2) Cerințele prevăzute de Legea nr. 126/2018 trebuie să fie îndeplinite și de S.S.I.F. care oferă sau recomandă instrumente financiare produse de entități care nu intră în domeniul de aplicare al Legii nr. 126/2018.

(3) În aplicarea prevederilor alin. (2), S.S.I.F. dispune de măsuri eficiente pentru a se asigura că obțin suficiente informații cu privire la respectivele instrumente financiare de la respectivele firme producătoare.

(4) S.S.I.F. distribuitoare determină piața-țintă a unui instrument financiar, chiar dacă piața-țintă nu a fost definită de către firma producătoare.

Art. 35. - (1) S.S.I.F. dispune de măsuri adecvate de guvernanță a produsului, pentru a se asigura că produsele și serviciile pe care intenționează să le ofere sau să le recomande sunt compatibile cu nevoile, caracteristicile și obiectivele unei piețe-țintă identificate și că strategia de distribuție avută în vedere corespunde pieței-țintă identificate.

(2) S.S.I.F. identifică și evaluează în mod corespunzător circumstanțele și nevoile clienților pe care intenționează să se concentreze, astfel încât să se asigure că interesele clienților nu sunt compromise ca urmare a unor presiuni comerciale sau financiare.

(3) În cadrul procesului prevăzut la alin. (2), S.S.I.F. identifică grupurile de clienți cu ale căror nevoi, caracteristici și obiective nu este compatibil produsul sau serviciul.

(4) S.S.I.F. obține de la firmele producătoare care intră în domeniul de aplicare a Legii nr. 126/2018 sau a legislației din alt stat membru emise în aplicarea Directivei 2014/65/UE informații care le permit să înțeleagă și să cunoască în măsura necesară produsele pe care intenționează să le recomande sau să le vândă, cu scopul de a se asigura că respectivele produse vor fi distribuite în conformitate cu nevoile, caracteristicile și obiectivele pieței-țintă identificate.

(5) S.S.I.F. ia toate măsurile rezonabile pentru a garanta că obțin, la rândul lor, informații adecvate și fiabile de la firmele producătoare care nu intră în domeniul de aplicare a Legii nr. 126/2018 sau a legislației din alt stat membru emise în aplicarea Directivei 2014/65/UE, pentru a se asigura că produsele vor fi distribuite în conformitate cu caracteristicile, obiectivele și nevoile pieței-țintă.

(6) În aplicarea prevederilor alin. (5), dacă informațiile relevante nu au fost făcute publice, S.S.I.F. distribuitoare ia toate măsurile rezonabile pentru a obține respectivele informații relevante de la firma producătoare sau de la agentul acesteia.

(7) În sensul alin. (6), informațiile publice acceptabile sunt informații care sunt clare și fiabile și care au fost produse pentru respectarea unor prevederi legale, cum ar fi cerințele de informare prevăzute de Legea nr. 24/2017 privind emitenții de instrumente financiare și operațiuni de piață.

(8) Obligația de obținere de informații este relevantă pentru produsele vândute pe piețele primare și secundare și se aplică în mod proporțional, în funcție de gradul în care pot fi obținute informații publice și în funcție de complexitatea produsului.

(9) S.S.I.F. utilizează informațiile obținute de la firmele producătoare și informații referitoare la proprii clienți pentru identificarea pieței-țintă și a strategiei de distribuție.

(10) În situația în care S.S.I.F. acționează concomitent atât ca entitate producătoare, cât și ca entitate distribuitoare, nu este necesară decât o singură evaluare a pieței-țintă.

Art. 36. - (1) Atunci când stabilește gama de instrumente financiare și de servicii pe care le oferă sau le recomandă și atunci când identifică piețele-țintă respective, S.S.I.F. respectă proceduri și măsuri menite să asigure îndeplinirea tuturor cerințelor aplicabile în temeiul Legii nr. 126/2018, inclusiv a celor referitoare la informare, la evaluarea caracterului adecvat sau corespunzător, la stimulente și la gestionarea corespunzătoare a conflictelor de interese.

(2) În aplicarea prevederilor alin. (1), atunci când S.S.I.F. distribuitor intenționează să ofere sau să recomande produse noi sau când există variații ale serviciilor pe care le furnizează trebuie să acorde o atenție sporită.

Art. 37. - S.S.I.F. revizuieste și actualizează periodic mecanismele de guvernanta a produsului, ori de câte ori consideră necesar, dar cel puțin o dată la 12 luni, pentru a se asigura că acestea rămân solide și conforme cu scopul în care au fost concepute, și să ia măsurile corespunzătoare atunci când este necesar.

Art. 38. - (1) S.S.I.F. revizuieste cu regularitate produsele de investiții pe care le oferă sau le recomandă și serviciile pe care le furnizează, ținând seama de orice eveniment care ar putea influența în mod semnificativ riscul potențial pentru piața-țintă identificată.

(2) În aplicarea prevederilor alin. (1), S.S.I.F. verifică cel puțin dacă respectivul produs sau serviciu continuă să corespundă nevoilor, caracteristicilor și obiectivelor pieței-țintă identificate și dacă strategia de distribuție avută în vedere continuă să fie adecvată.

(3) S.S.I.F. analizează din nou piața-țintă și/sau actualizează mecanismele de guvernanta a produsului în cazul în care constată că a identificat greșit piața-țintă a unui anumit produs sau serviciu sau că produsul sau serviciul nu mai corespunde circumstanțelor pieței-țintă identificate, cum ar fi în cazul în care produsul devine nelichid sau foarte volatil ca urmare a unor modificări pe piață.

Art. 39. - (1) S.S.I.F. se asigură că persoana care îndeplinește funcția de verificare a conformității supraveghează dezvoltarea și revizuirea periodică a mecanismelor de guvernanta a produsului, în vederea detectării oricărui caz de nerespectare a obligațiilor prevăzute în prezenta secțiune.

(2) S.S.I.F. se asigură că personalul relevant deține competențele de specialitate necesare pentru a înțelege caracteristicile și riscurile produselor pe care intenționează să le ofere sau să le recomande și serviciile furnizate, precum și nevoile, caracteristicile și obiectivele pieței-țintă identificate.

(3) Revizuirea periodică a mecanismelor de guvernanta a produsului menționată la alin. (1) se realizează ori de câte ori S.S.I.F. consideră necesar, dar cel puțin o dată la 12 luni.

Art. 40. - (1) S.S.I.F. se asigură că organul de conducere exercită un control efectiv asupra procesului desfășurat de S.S.I.F. în materie de guvernanta a produsului pentru a determina gama de produse de investiții pe care le oferă sau le recomandă și serviciile furnizate piețelor-țintă respective.

(2) S.S.I.F. se asigură că în rapoartele de conformitate transmise organului de conducere sunt furnizate în mod sistematic și informații cu privire la produsele pe care le oferă sau le recomandă și la serviciile furnizate.

(3) Rapoartele de conformitate prevăzute la alin. (2) se pun la dispoziția autorității competente, la cererea acesteia, în termenul prevăzut în solicitarea autorității competente.

Art. 41. - S.S.I.F. distribuitor transmite firmelor producătoare informații referitoare la vânzări și, când este cazul, informații referitoare la revizuirile menționate în prezenta secțiune, pentru a sprijini evaluările de produs efectuate de către firmele producătoare.

Art. 42. - (1) Atunci când la distribuirea unui produs sau a unui serviciu lucrează împreună diferite S.S.I.F., răspunderea finală pentru îndeplinirea obligațiilor de guvernanță a produsului stabilite în prezenta secțiune îi revine S.S.I.F. care întreține legătura directă cu clientul.

(2) Fără a aduce atingere prevederilor alin. (1), S.S.I.F. care acționează ca intermediari trebuie să:

a) se asigure că informațiile relevante despre produs sunt transmise de la S.S.I.F. producătoare la ultima S.S.I.F. distribuitoare din lanț;

b) permită S.S.I.F. producătoare obținerea de informații referitoare la vânzările de produse dacă acestea le solicită în vederea îndeplinirii obligațiilor de guvernanță a produsului care le revin; și

c) să aplice obligațiile de guvernanță a produsului în cazul S.S.I.F. producătoare, după caz, în legătură cu serviciul pe care îl oferă.

CAPITOLUL IV

Stimulentele

SECȚIUNEA I

Dispoziții generale cu privire la stimulente

Art. 43. - S.S.I.F. care plătește sau încasează vreun onorariu sau comision ori care furnizează sau primește vreun beneficiu nepecuniar în legătură cu furnizarea unui serviciu de investiții sau a unui serviciu auxiliar către client se asigură că în orice moment sunt îndeplinite toate condițiile prevăzute la art. 85 alin. (1)- (3) din Legea nr. 126/2018 și cerințele prevăzute art. 44 -47.

Art. 44. - (1) Se consideră că onorariile, comisioanele sau beneficiile nepecuniare au scopul de a spori calitatea serviciului relevant furnizat clientului dacă îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) sunt justificate de furnizarea unui serviciu suplimentar sau superior către clientul relevant, proporțional cu stimulentele primite, cum ar fi:

(i) furnizarea de servicii neindependente de consultanță de investiții pentru o gamă largă de instrumente financiare adecvate, printre care și un număr corespunzător de instrumente de la furnizori terți de produse care nu au legături strânse cu S.S.I.F., și oferirea accesului la astfel de instrumente;

(ii) furnizarea de servicii neindependente de consultanță de investiții combinate: fie cu un serviciu, oferit cel puțin anual clientului, de a verifica dacă instrumentele financiare în care a investit clientul continuă să fie adecvate; fie cu un alt serviciu continuu care este probabil să fie de interes pentru client, cum ar fi consultanța în legătură cu varianta optimă sugerată de plasare a activelor acestuia; sau

(iii) oferirea, la un preț competitiv, a accesului la o gamă largă de instrumente financiare care este probabil să corespundă nevoilor clientului, inclusiv la un număr corespunzător de instrumente de la furnizori terți de produse care nu au legături strânse cu S.S.I.F., împreună fie cu furnizarea unor instrumente cu valoare adăugată, cum ar fi instrumentele de informare obiectivă, menite să ajute clienții relevanți la luarea deciziilor de investiții sau să le permită acestora să monitorizeze, să modeleze și să ajusteze gama de instrumente financiare în care au investit, fie cu furnizarea unor rapoarte periodice referitoare la performanța instrumentelor financiare și la costurile și tarifele aferente acestora;

b) nu avantajează în mod direct S.S.I.F. destinatară, acționarii sau angajații acesteia fără să existe beneficii concrete pentru clientul relevant;

c) sunt justificate de acordarea unui beneficiu continuu către clientul relevant în legătură cu un stimulent continuu.

(2) Condițiile menționate la alin. (1) lit. a) nu sunt exhaustive și nu acoperă toate situațiile, S.S.I.F. putând demonstra autorității competente și pe alte baze că oferă un serviciu suplimentar/superior către clientul relevant raportat la stimulentele primite.

(3) Onorariile, comisioanele sau beneficiile nepecuniare nu sunt considerate acceptabile dacă furnizarea serviciilor relevante către client este influențată sau distorsionată ca urmare a respectivelor onorarii, comisioane sau beneficii nepecuniare.

Art. 45. - S.S.I.F. are obligația de a îndeplini în mod continuu cerințele stabilite la art. 44, atât timp cât plătește sau primește onorarii, comisioane sau beneficii nepecuniare.

Art. 46. - S.S.I.F. păstrează dovezi că toate onorariile, comisioanele sau beneficiile nepecuniare plătite sau primite de S.S.I.F. au scopul de a spori calitatea serviciului relevant către client, și anume:

a) ține o evidență internă cu toate onorariile, comisioanele și beneficiile nepecuniare pe care le primește de la o parte terță în legătură cu furnizarea unor servicii de investiții sau a unor servicii auxiliare; și

b) consemnează atât modul în care calitatea serviciilor furnizate către clienții relevanți este sporită de onorariile, comisioanele și beneficiile nepecuniare pe care le plătește sau le primește ori pe care intenționează să le utilizeze, cât și măsurile pe care le ia pentru a nu-și afecta obligația de a acționa cu onestitate, corectitudine și profesionalism în interesul superior al clientului.

Art. 47. - (1) În legătură cu orice plată sau beneficiu primit de la părți terțe și orice plată sau beneficiu plătit acestora, S.S.I.F. comunică clienților următoarele informații:

a) înainte de furnizarea serviciului de investiții sau a serviciului auxiliar relevant, S.S.I.F. comunică clientului informații cu privire la plata sau beneficiul în cauză, în conformitate cu art. 85 alin. (2) din Legea nr. 126/2018.

b) dacă nu a putut stabili dinainte cuantumul unei plăți de primit sau de efectuat sau a unui beneficiu de primit sau de plătit, ci, în locul acestui cuantum, a comunicat clientului metoda de calculare a cuantumului respectiv, S.S.I.F. aduce ulterior la cunoștința clientului și cuantumul exact al plății sau al beneficiului primit sau plătit; și

c) atât timp cât primește stimulente (continue) în legătură cu serviciile de investiții furnizate clienților relevanți, S.S.I.F. aduce la cunoștința clienților, cel puțin o dată pe an și în mod individual, cuantumul efectiv al plăților sau al beneficiilor primite sau plătite.

(2) În aplicarea prevederilor alin. (1) lit. a) și c), beneficiile nepecuniare minore pot fi descrise în mod generic.

(3) În aplicarea prevederilor alin. (1) lit. a), alte beneficii nepecuniare primite sau plătite de S.S.I.F. în legătură cu serviciul de investiții furnizat clientului sunt tarificate și comunicate separat;

(4) În aplicarea prevederilor alin. (1), S.S.I.F. ține seama de dispozițiile privind costurile și tarifele prevăzute la art. 82 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 126/2018 și la art. 50 din Regulamentul delegat (UE) 2017/565 al Comisiei de completare a Directivei 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește cerințele organizatorice și condițiile de funcționare aplicabile firmelor de investiții și termenii definiți în sensul directivei menționate.

(5) În situația în care într-un canal de distribuție sunt implicate mai multe S.S.I.F., fiecare S.S.I.F. care furnizează un serviciu de investiții sau un serviciu auxiliar își respectă obligațiile de a comunica informații clienților săi.

SECȚIUNEA a 2-a

Stimuletele pentru serviciile independente de consultanță de investiții sau serviciile de administrare de portofolii

Art.48. - (1) S.S.I.F. care furnizează servicii independente de consultanță de investiții sau servicii de administrare a portofoliilor restituie clienților, de îndată, toate onorariile, comisioanele

sau alte beneficii pecuniare plătite sau acordate de părți terțe sau de persoane care acționează în numele unor părți terțe în legătură cu serviciile furnizate respectivului client.

(2) În aplicarea prevederilor alin. (1), toate onorariile, comisioanele sau beneficiile pecuniare primite de la părți terțe în legătură cu furnizarea unor servicii independente de consultanță de investiții și a unor servicii de administrare de portofolii sunt transferate integral clientului.

(3) S.S.I.F. stabilește și să aplică o politică prin care să asigure atribuirea și transferarea către fiecare client în parte a tuturor onorariilor, comisioanelor sau a altor beneficii pecuniare plătite sau acordate de părți terțe sau de persoane care acționează în numele unor părți terțe în legătură cu furnizarea de servicii independente de consultanță de investiții și de servicii de administrare de portofolii.

(4) S.S.I.F. își informează clienții cu privire la onorariile, comisioanele sau alte beneficii pecuniare care i-au fost transferate, de exemplu prin intermediul unor rapoarte periodice de raportare transmise acestora.

Art. 49. - (1) S.S.I.F. care furnizează servicii independente de consultanță de investiții sau servicii de administrare de portofolii nu acceptă beneficii nepecuniare dacă acestea nu îndeplinesc criteriile pentru a fi considerate beneficii nepecuniare minore acceptabile, în conformitate cu prevederile alin. (2) și (3).

(2) Următoarele beneficii sunt considerate beneficii nepecuniare minore acceptabile:

a) informații sau documentații care se referă la un instrument financiar sau la un serviciu de investiții și care sunt generice sau personalizate pentru a reflecta circumstanțele unui anumit client;

b) materiale scrise care provin de la o parte terță și care sunt comandate și plătite de un emitent sau de un potențial emitent pentru a promova o emisiune nouă a societății sau în cazul cărora firma terță este contractată și plătită de către emitent pentru a elabora în mod continuu astfel de materiale, cu condiția ca relația să fie clar comunicată în materiale și acestea să fie puse simultan la dispoziția tuturor S.S.I.F. care doresc să le primească sau publicului larg;

c) participări la conferințe, seminare și alte evenimente de formare având ca temă avantajele și caracteristicile unui anumit instrument financiar sau ale unui serviciu de investiții;

d) tratații cu o valoare minimă rezonabilă, cum ar fi alimente și băuturi în cursul unei întâlniri de afaceri sau al unei conferințe, al unui seminar sau al altor evenimente de formare menționate la lit. c); și

e) alte beneficii nepecuniare minore care au capacitatea de a spori calitatea serviciului furnizat unui client și care, având în vedere nivelul total al beneficiilor acordate de o entitate sau de un grup de entități, nu riscă, prin amploarea și natura lor, să afecteze obligația S.S.I.F. de a acționa în interesul superior al clientului.

(3) Beneficiile nepecuniare minore acceptabile sunt rezonabile și proporționale și nu riscă, prin amploarea lor, să influențeze comportamentul S.S.I.F. în vreun mod care să fie în detrimentul intereselor clientului relevant.

(4) Beneficiile nepecuniare minore sunt comunicate înainte de furnizarea serviciilor de investiții sau serviciilor auxiliare relevante către clienți.

(5) În conformitate cu prevederile art. 47 alin. (2), beneficiile nepecuniare minore pot fi descrise în mod generic.

SECȚIUNEA a 3-a

Stimulentele care au legătură cu cercetarea

Art. 50. - (1) Cercetările puse de către părți terțe la dispoziția S.S.I.F. care furnizează clienților servicii de administrare de portofolii sau alte servicii de investiții sau servicii auxiliare nu sunt considerate stimulente dacă sunt primite în schimbul oricăruia dintre elementele următoare:

a) plăți directe efectuate de S.S.I.F. din resursele sale proprii;

b) plăți dintr-un cont separat de plăți de cercetare care este controlat de S.S.I.F., dacă sunt îndeplinite următoarele condiții referitoare la operarea contului:

(i) contul de plăți de cercetare este alimentat cu tariful special de cercetare impus clienților;

(ii) ca parte a procesului prin care instituie un cont de plăți de cercetare și convin asupra unui tarif de cercetare cu clienții săi, S.S.I.F. stabilește și evaluează cu regularitate un buget de cercetare ca măsură administrativă internă;

(iii) S.S.I.F. răspunde pentru contul de plăți de cercetare;

(iv) S.S.I.F. evaluează cu regularitate calitatea cercetărilor achiziționate pe baza unor criterii solide de calitate și a capacității cercetărilor respective de a contribui la decizii de investiții mai bune.

(2) În aplicarea prevederilor alin. (1) lit. b), atunci când recurge la un cont de plăți de cercetare, S.S.I.F. furnizează clienților:

a) informații cu privire la quantumul înscris în bugetul de cercetare și la quantumul tarifului de cercetare estimate pentru fiecare client, înainte de a furniza clienților un serviciu de investiții;

b) informații anuale cu privire la costurile totale suportate de fiecare client pentru cercetările efectuate de părți terțe.

(3) Dacă S.S.I.F. operează un cont de plăți de cercetare, acesta are și obligația de a pune la dispoziție, la cererea clienților săi sau a autorității competente, în termenul prevăzut în solicitarea autorității competente, un rezumat cu furnizorii plățiți din contul respectiv, quantumul total plătit acestora într-o perioadă de timp determinată, beneficiile și serviciile primite de S.S.I.F. și o comparație dintre quantumul total cheltuit din cont și bugetul stabilit de S.S.I.F. pentru perioada respectivă, consemnând în acest rezumat fiecare restituire sau report, în cazul în care în cont rămân fonduri neutilizate.

Art. 51. - În sensul art. 50 alin. (1) lit. b) pct. (i), tariful special de cercetare trebuie:

a) să se bazeze numai pe un buget de cercetare stabilit de S.S.I.F. în scopul stabilirii necesarului de cercetări efectuate de părți terțe în privința serviciilor de investiții oferite clienților săi; și

b) să nu fie legat de volumul și/sau valoarea tranzacțiilor executate în numele clienților.

Art. 52. - Fiecare modalitate practică de colectare a tarifului de cercetare de la client, dacă acest tarif nu este colectat separat, ci împreună cu un comision de tranzacție, precizează un tarif de cercetare identificabil separat și respectă pe deplin condițiile prevăzute la art. 50 alin. (1) lit. b) și alin. (2).

Art. 53. - Quantumul total al tarifelor de cercetare primite nu poate să depășească bugetul de cercetare.

Art. 54. - (1) S.S.I.F. stabilește fie în contractul de prestare a activității de administrare a portofoliilor încheiat cu clienții fie în contractul general de prestare a serviciilor și activităților de investiții, tariful de cercetare al cărui buget a fost stabilit de S.S.I.F. și frecvența cu care tariful special de cercetare va fi dedus din resursele clientului pe parcursul anului.

(2) S.S.I.F. poate majora bugetul de cercetare numai după ce a furnizat clienților informații clare cu privire la astfel de majorări și pentru care a obținut acordul prealabil al clienților.

(3) S.S.I.F. dispune de un procedeu prin care, dacă la sfârșitul unei perioade există un excedent în contul de plăți de cercetare, fondurile respective să fie restituite clientului sau să fie incluse în bugetul de cercetare și în tariful de cercetare calculat pentru perioada următoare.

Art. 55. - (1) În sensul art. 50 alin. (1) lit. b) pct. (ii), bugetul de cercetare trebuie să fie gestionat exclusiv de S.S.I.F. și să se bazeze pe o evaluare rezonabilă a necesarului de cercetări efectuate de părți terțe.

(2) Alocarea bugetului de cercetare pentru achiziționarea de cercetări efectuate de părți terțe trebuie să fie controlată cu metode corespunzătoare și supravegheată de către conducerea superioară, pentru a se asigura că bugetul este gestionat și utilizat în interesul cel mai bun al clienților S.S.I.F.

(3) În aplicarea prevederilor alin. (2), metodele de control trebuie să includă o modalitate clară prin care auditorii societății să poată evidenția în orice moment succesiunea în privința plăților efectuate către furnizorii de cercetări și un mecanism de verificare a modului în care au fost calculate sumele plătite prin raportare la criteriile de calitate menționate la art. 50 alin. (1) lit. b) pct. (iv).

(4) S.S.I.F. nu utilizează bugetul de cercetare și contul de plăți de cercetare în scopul de a finanța cercetări interne.

Art. 56. - În sensul art. 50 alin. (1) lit. b) pct. (iii), S.S.I.F. poate să delege unei părți terțe administrarea contului de plăți de cercetare, dacă prin această măsură se facilitează achiziționarea de cercetări efectuate de părți terțe și plățile către furnizorii de cercetări în numele S.S.I.F., fără întârzieri nejustificate, conform instrucțiunilor S.S.I.F.

Art. 57. - (1) În sensul art. 50 alin. (1) lit. b) pct. (iv), S.S.I.F. stabilește toate elementele necesare în cadrul unei proceduri scrise transmise clienților lor.

(2) Prin documentul menționat la alin. (1), S.S.I.F. stabilește în ce măsură cercetările achiziționate prin contul de plăți de cercetare ar putea fi de folos portofoliilor clienților, inclusiv, când este cazul, prin luarea în considerare a strategiilor de investiții aplicabile diferitelor tipuri de portofolii, și care este abordarea adoptată de S.S.I.F. pentru a repartiza în mod corect costurile de acest fel între diferitele portofolii ale clienților.

Art. 58. - (1) S.S.I.F. care furnizează servicii de executare stabilește tarife separate pentru aceste servicii, care reflectă numai costurile pentru executarea tranzacției.

(2) În aplicarea prevederilor alin. (1), orice alt beneficiu sau serviciu furnizat de către aceeași S.S.I.F. către firme de investiții cu sediul în Uniunea Europeană, va face obiectul unui tarif care poate fi identificat separat.

(3) Furnizarea de beneficii și servicii și taxele aferente nu sunt influențate și nici condiționate de valoarea plăților pentru serviciile de executare.

CAPITOLUL V

Măsuri de remediere și sancțiuni

Art. 59. - În situația în care A.S.F. sau B.N.R. conform domeniului specific de competență prevăzut la art. 2 alin. (1) și (2) din Legea nr. 126/2018, constată că cerințele prezentului regulament nu sunt respectate, poate aplica, pentru fiecare abatere în parte, măsurile și sancțiunile prevăzute la art. 257 și 261 din Legea nr. 126/2018.

CAPITOLUL VI

Dispoziții finale

Art. 60. - La data intrării în vigoare a prezentului regulament se abrogă:

a) art. 2 alin. (2) lit. o), art. 91-95 și 103 din Regulamentul Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 32/2006 privind serviciile de investiții financiare, aprobat prin Ordinul Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 121/2006, cu modificările și completările ulterioare;

b) orice alte dispoziții contrare.

Art. 61. - Prezentul regulament se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I și în Buletinul Autorității de Supraveghere Financiară și intră în vigoare la 10 zile de la data publicării în Monitorul Oficial.

Prezentul regulament transpune Directiva delegată (UE) 2017/593 din 7 aprilie 2016 de completare a Directivei 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește protejarea instrumentelor financiare și a fondurilor care aparțin clienților, obligațiile de guvernanță a produsului și normele aplicabile la acordarea sau primirea de onorarii, comisioane sau alte tipuri de beneficii pecuniare sau nepecuniare, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L nr. 87 din 31 martie 2017.

Președintele Autorității de Supraveghere
Financiară

Leonardo Badea

București, 26.07.2018
Nr. 10

Președintele Consiliului de Administrație
al Băncii Naționale a României

Mugur Constantin Isărescu

București, 01.08.2018
Nr. 4